

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2024. január 30.*

„Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottértékadó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – 203. cikk – Fizetési kötelezettség – Az a személy, aki a számlán héát tüntet fel – A héa megfizetésére kötelezett személy – Hamis számlák, amelyeket egy, a munkáltatója adatait feltüntető munkavállaló bocsátott ki, a munkáltató tudta és beleegyezése nélkül – A munkáltató gondossága”

A C-442/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2022. július 5-én érkezett, 2022. május 26-i határozatával terjesztett elő

a **P sp. z o.o.**

és

a **Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie**

között,

a **Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Piçarra tanácselnök, K. Jürimäe, a harmadik tanács elnöke (előadó) és M. Safjan bíró,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a P sp. z o.o. képviseletében B. Przeciechowski adwokat és I. Skrok doradca podatkowy,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

- a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie képviselőjében B. Kołodziej és T. Wojciechowski,
 - a Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców képviselőjében P. Chrupek radca prawny,
 - az Európai Bizottság képviselőjében J. Jokubauskaitė és M. Rynkowski, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2023. szeptember 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 203. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a P sp. z o.o. (a továbbiakban: P. társaság) és a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie (a lublini adóhatóság igazgatója, Lengyelország; a továbbiakban: adóhatóság) között P. K., a P. társaság egyik munkavállalója által kiállított hamis számlának megfelelő hozzáadottérték-adó (héa) tartozások tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A héairányelv 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) »Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

»Gazdasági tevékenység« a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő-ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeken kívül adóalanynak kell tekinteni minden olyan személyt, aki eseti alapon új közlekedési eszközt értékesít úgy, hogy azt az eladó, a megrendelő vagy ezek képviselőjében harmadik személy egy, a tagállamon kívüli, de a [z Európai] Közösség területén belüli területre ad fel vagy fuvaroz el.”

- 4 Ezen irányelv 167. cikke értelmében:

„Az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik.”

5 Az említett irányelv 203. cikke előírja:

„A héát bármely olyan személynek meg kell fizetnie, aki héát tüntet fel a számlán.”

6 Ugyanezen irányelv 205. cikkének szövege a következő:

A 193–200. és a 202., 203. és 204. cikkben említett helyzetekben a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetésre kötelezett személytől eltérő személy az adófizetésre kötelezett személlyel egyetemlegesen felelős legyen a héa megfizetéséért.”

A lengyel jog

7 A 2004. március 11-i ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (a hozzáadottérték-adóról szóló törvény; Dz. U. 2011., 177. szám, 1054. alszám) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: héatörvény) a héairányelv 203. cikkét átültető 108. cikke (1) bekezdése előírja:

„Ha jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeti egység vagy természetes személy a héa összegét feltüntető számlát állít ki, köteles azt megfizetni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A 2001 és 2014 közötti időszakban a héaalany P. társaság többek között kiskereskedelmi üzemanyag-értékesítési tevékenységet folytatott a 2005 novembere óta egy P. K., e társaság munkavállalója által üzemeltetett töltőállomáson.

9 Egy adóellenőrzést követően megállapítást nyert, hogy az említett társaság 2010 januárja és 2014 áprilisa között 1679 számlát állított ki olyan jogalanyok részére, amelyek levonták az e számlákon feltüntetett héát, amelyekben olyan héaösszeg szerepelt, amely összesen 1 497 847 lengyel zloty (körülbelül 319 254 euró) értékben nem tükrözte a valós termékértékesítéseket. Az említett számlákat nem tüntették fel a P. társaság könyvelésében, és a vonatkozó héát nem fizették be az állami költségvetésbe, és nem is tüntették fel e társaság adóbevallásaiban.

10 A vitatott számlák fiktív módon kapcsolódtak a P. K. által vezetett benzinkút által megvalósított és a P. társaság pénztárgépei által rögzített tényleges értékesítésekhez. A vitatott számlák fiktív módon kapcsolódtak a P. K. által vezetett benzinkút által megvalósított és a P. társaság pénztárgépei által rögzített tényleges értékesítésekhez. E számlákat ugyanis eredeti pénztárblokkok kísérték, amelyek az említett számlákon feltüntetettektől eltérő jogalanyokkal ténylegesen megvalósított ügyleteknek feleltek meg, és azokat P. K. e társaság vezetőségének hozzájárulása és tudta nélkül bocsátotta ki és értékesítette abból a célból, hogy csalárd módon elérje, hogy az ugyanezen számlák címzettjeként szereplő jogalanyok visszaigényeljék a héát.

11 E pénztárblokkokat a töltőállomás munkavállalói összegyűjtötték, és azokat pénzügyi előny fejében átadták P. K.-nak. A vitatott számlákat a töltőállomás számítógépe más formában rögzítette, mint a szabályos, a P. társaság által kibocsátott számlákat, és azokhoz csak úgy lehetett hozzáférni, ha e számítógép zárolását feloldották. P. K. úgy használta fel a P. társaság adatait, hogy azt a vitatott számlák kiállítójaként tüntette fel, és e társaság adóazonosító számát is feltüntette ezeken a számlákon.

- 12 2014. május 24-én P. K.-t kötelezettségszegés miatt elbocsátották.
- 13 A Naczelnik Urzędu Skarbowego (az adóhivatal igazgatója, Lengyelország) az adóellenőrzést követően határozatot hozott, amelyben megállapította a P. társaság által a 2010 januárja és 2014 áprilisa között kiállított vitatott számlák után fizetendő hea összegét.
- 14 2017. október 31-i határozatával az adóhatóság helybenhagyta e határozatot. Az adóhatóság úgy ítélte meg, hogy a P. társaság nem járt el kellő gondossággal a vitatott számlák kibocsátásának elkerülése érdekében. Egyetlen irat sem határozta meg ugyanis P. K. pontos kötelezettségeit, aki feladataira tekintettel a töltőállomás bevételeinek megfelelő számlákat bocsáthatott ki e társaság számviteli informatikai rendszerén kívül, méghozzá a társaság vezetésének jóváhagyása nélkül. Tekintettel arra, hogy az említett társaság igazgatótanácsának elnöke tudta, hogy a benzinkút által kiállított pénztárblokkokkal kapcsolatban számlákat bocsátottak ki számviteli ellenőrzés nélkül, előre láthatta és elő kellett volna látnia, hogy e működési módszerek megkönnyítik a számlák csalárd célból történő kibocsátását. Pontosan a felügyelet és a megfelelő szervezés hiánya volt az, ami miatt a P. társaság igazgatótanácsának elnöke csak az adóhatóság által végzett ellenőrzés alkalmával fedezte fel a vitatott cselekményeket. Ebből következik, hogy P. K. nem tekinthető harmadik személynek a P. társasághoz viszonyítva.
- 15 Ezenfelül az adóhatóság szerint nem volt kizárható az adóbevétel kiesésének kockázata, ezért alkalmazható a héatörvény 108. §-ának (1) bekezdése.
- 16 2018. február 23-i határozatával a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie (lublini vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) elutasította a P. társaság által az adóhatóság határozatával szemben benyújtott keresetet. E társaság ekkor felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) elé, amely a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság.
- 17 E bíróság szerint a héatörvénynek a héairányelv 203. cikkét átültető 108. cikke (1) bekezdésének értelmezését illetően két nemzeti ítélkezési irányvonal áll szemben egymással.
- 18 Az első értelmezés szerint e rendelkezés alkalmazásához nem kell figyelembe venni azt a tényt, hogy a vitatott számlákat egy munkavállaló bocsátotta ki munkáltatója nevének és adóazonosító számának felhasználásával. Elegendő ugyanis annak megállapítása, hogy ez a munkavállaló jogosult volt számlák kiállítására, és ebből következően az őt alkalmazó társaságnak vállalnia kell a munkavállalói kiválasztásához kapcsolódó kockázatokat. A munkáltató abban az esetben történő mentesítése, ha a munkavállaló számlát bocsát ki, azt jelentené, hogy e felelősség a tagállamra szállna át, ami nem lenne elfogadható. Az ilyen értelmezés azonban azt vonná maga után, hogy meg kellene határozni, hogy ez a felelősség objektív vagy vétkességen alapuló felelősségnek minősül-e. Ez utóbbi esetben az a társaság, amelynek adatait a vitatott számlán feltüntették, csak abban az esetben tartozik a héafizetési kötelezettség hatálya alá, ha vétkesen vagy gondatlanul járt el, vagy nem tett eleget felügyeleti kötelezettségének.
- 19 A második értelmezés szerint az olyan jogalany, amelynek adatait más jogalany jogellenesen bitorolta, nem tekinthető a vitatott számla kibocsátójának, és így nem köteles az e számlán feltüntetett hea megfizetésére a héatörvény 108. cikkének (1) bekezdése alapján. E rendelkezés egyértelműen kimondja, hogy az a személy köteles a héát megfizetni, aki „számlát állít ki”, nem pedig az, akinek az adatait bitorolták. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy ilyen értelmezés a héairányelv 203. cikkének szövegéből is következhet.

20 E körülmények között a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] 203. cikkét, hogy abban az esetben, ha valamely héaalany munkavállalója héát feltüntető olyan hamis számlát állít ki, amelyen adóalanyként a munkáltató tudta vagy beleegyezése nélkül annak adatait tünteti fel, akkor a héát a számlán feltüntető, a héa megfizetésére kötelezett személynek a következő személyt kell tekinteni:
- azt a héaalanyt, akinek az adatait a számlán jogellenesen használták fel, vagy
 - azt a munkavállalót, aki egy számlán a héaalanynak minősülő személy adatainak felhasználásával jogellenesen tüntette fel a héát?
- 2) Annak megválaszolása szempontjából, hogy a [héairányelv] 203. cikke értelmében kit kell tekinteni a héát a számlán feltüntető és a héa megfizetésére kötelezett személynek az 1. pontban említettekhez hasonló körülmények között, lényeges-e, hogy annak a héaalanynak, aki olyan munkavállalót foglalkoztat, aki az őt foglalkoztató adóalany adatait jogellenesen tüntette fel a héás számlán, felróható-e, hogy nem kellő gondossággal látta el a munkavállaló felügyeletét?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 21 Két kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a héairányelv 203. cikkét, hogy amennyiben a héaalany munkavállalója héát feltüntető hamis számlát állított ki munkáltatója mint adóalany személyazonosságát felhasználva, ez utóbbi tudta és hozzájárulása nélkül, e munkavállalót kell az e cikk értelmében vett olyan személynek tekinteni, aki héát tüntet fel.
- 22 A héairányelv 203. cikke előírja, hogy bármely olyan személynek, aki héát tüntet fel a számlán, meg kell fizetnie az e számlán feltüntetett héát.
- 23 Először is, e cikk hatályát illetően a Bíróság megállapította, hogy a számlán feltüntetett héát – bármely valós adóköteles ügylet hiányában is – e számla kibocsátójának kell megfizetnie (lásd ebben az értelemben: 2013. január 31-i Stroy trans ítélet, C-642/11, EU:C:2013:54, 38. pont; 2022. december 8-i Finanzamt Österreich [A végső fogyasztóknak tévesen felszámított héa] ítélet, C-378/21, EU:C:2022:968, 19. pont).
- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az említett 203. cikk a héairányelvben előírt adólevonási jogból esetlegesen következő adóbevétel-kiesés bármely veszélyét el kívánja hárítani (2013. január 31-i Stroy trans ítélet, C-642/11, EU:C:2013:54, 32. pont; 2022. december 8-i Finanzamt Österreich [A végső fogyasztóknak tévesen felszámított héa] ítélet, C-378/21, EU:C:2022:968, 20. pont). A héairányelv 203. cikke tehát arra irányul, hogy azt akkor alkalmazzák, ha a héát tévesen számlázták, és fennáll az adóbevétel-kiesés veszélye azon okból, hogy a számla címzettje érvényesítheti az ilyen héa levonásához való jogát (lásd ebben az értelemben: 2022. december 8-i Finanzamt Österreich [A végső fogyasztóknak tévesen felszámított héa] ítélet, C-378/21, EU:C:2022:968, 21. pont).

- 25 Ennek megfelelően a héaösszeget feltüntető számla kibocsátója bármely vétkeességtől függetlenül köteles ezen összeget megfizetni, amennyiben fennáll az adóbevétel-kiesés veszélye. Ha viszont a veszteség ilyen veszélye nem áll fenn, akkor a héairányelv 203. cikke nem alkalmazható (lásd ebben az értelemben: 2022. december 8-i Finanzamt Österreich [A végső fogyasztóknak tévesen felszámított héa] ítélet, C-378/21, EU:C:2022:968, 24. pont).
- 26 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a vitatott számlákat csalás céljából állították ki. Ugyanis fiktív héaösszegeket kerültek kiszámlázásra annak érdekében, hogy e számlák címzettjei csalárd módon megszerezhessék az e héa levonásához való jogot. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az adóbevétel-kiesés veszélye nem kizárt, mivel az említett számlák címzettjei által érvényesíthető adólevonási jogot nem egyenlíti ki az ugyanezen számlák kibocsátója által fizetett megfelelő összeg. Az ilyen helyzet tehát főszabály szerint a héairányelv 203. cikkének hatálya alá tartozik, amennyiben ilyen kockázat fennáll.
- 27 Másodsorban, az e cikkben előírt kötelezettség címzettjének azonosítását illetően meg kell állapítani, hogy a „bármely olyan személy” kifejezés használata azt jelzi, hogy e címzett nem szükségszerűen egy, a héairányelv 9. cikke értelmében vett adóalany. Valamely nem adóalany természetes személyre tehát főszabály szerint vonatkozhat az ezen irányelv 203. cikkében előírt kötelezettség, amennyiben egy számlán feltünteteti a héát.
- 28 Mindazonáltal e 203. cikk szövege nem teszi lehetővé azon kérdés megválaszolását, hogy ki minősül az említett 203. cikk értelmében vett „bármely olyan személynek [...], aki héát tüntet fel”, abban az esetben, ha a számla látszólagos, héaalany kibocsátója bitorolta azokat az adatokat, amelyek ezen adó alanyaként azonosították, és e számla az ezen adóalany munkavállalója által héacsalás céljából kiállított hamis számla. A „bármely személy” kifejezés ugyanis általános és különbségtételre alkalmatlan jellege miatt ugyanúgy vonatkozhat az adóalanyra és a munkavállalóra is.
- 29 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a csalással és az esetleges visszaélések elleni küzdelem a héairányelv által elismert és előmozdított célkitűzés, és a jogalanyok nem hivatkozhatnak az uniós jogi normákra csalárd módon vagy visszaélésszerűen (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Gemeente Leusden és Holin Groep ítélet, C-487/01 és C-7/02, EU:C:2004:263, 76. pont; 2020. július 2-i Terracult ítélet, C-835/18, EU:C:2020:520, 38. pont).
- 30 Márpedig e célkitűzéssel ellentétes lenne a héairányelv 203. cikkének olyan értelmezése, amely szerint a héát feltüntető csalárd számla látszólagos kibocsátója, akinek héaalany-azonosságát bitorolják, minősülne az e 203. cikk értelmében vett „héát feltüntető személynek”, amennyiben e látszólagos számlakibocsátó jóhiszemű, és az adóhatóság ismeri az e hamis számlát ténylegesen kibocsátó személy adójogi személyazonosságát. Ilyen helyzetben tehát valóban ez utóbbi személyt kell az említett 203. cikk értelmében vett „olyan személynek” tekinteni, „aki héát tüntet fel”.
- 31 A jelen ügyben egy munkavállaló munkáltatója adatait – tudomása és hozzájárulása nélkül – arra használta fel, hogy a héát feltüntető hamis számlákat bocsásson ki, amelyeken ez utóbbi adóalanyként szerepel annak érdekében, hogy azokat jogellenesen értékesíteni lehessen annak érdekében, hogy a vevők jogszerűen élhessenek a héa levonásához való joggal.
- 32 Előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor kiemeli, hogy a munkáltató egyáltalán nem tanúsított kellő gondosságot annak érdekében, hogy elkerülje a csalárd számlák kibocsátását. Ez az alkalmazott ugyanis a számlázással volt megbízva, és többek

között az arra vonatkozó jogosultsággal rendelkezett, hogy a számlázásra szolgáló informatikai rendszeren kívül anélkül bocsásson ki héát feltüntető számlákat, hogy meg kellett volna szereznie munkáltatójának további hozzájárulását. Az adóhatóság tehát úgy ítélte meg, hogy e munkáltató nem tett eleget felügyeleti kötelezettségének, és gondatlansága megakadályozta őt abban, hogy feltárja és megelőzze alkalmazottja csalárd gyakorlatát. E hatóság ily módon úgy ítélte meg, hogy az említett munkáltatót kell a héairányelv 203. cikke értelmében vett, héát feltüntető személynek tekinteni, aki tehát az e 203. cikket átültető nemzeti rendelkezés alapján köteles a vitatott számlákon feltüntetett héa megfizetésére.

- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alapügy körülményeitől kétségkívül eltérő körülmények között kialakított állandó ítélkezési gyakorlat értelmében nem ellentétes az uniós joggal annak megkövetelése egy gazdasági szereplőtől, hogy tegyen meg minden, tőle észszerűen elvárható intézkedést annak érdekében, hogy az ügylet ne vezessen héacsaláshoz (2007. szeptember 27-i Teleos és társai ítélet, C-409/04, EU:C:2007:548, 65. pont; 2012. június 21-i Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 54. pont).
- 34 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy amennyiben szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülmények állnak fenn, a körültekintő gazdasági szereplőt az ügy körülményeitől függően arra kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon azon másik gazdasági szereplő felől, amelytől termékeket vagy szolgáltatásokat kíván beszerezni (2012. június 21-i Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 60. pont).
- 35 Márpedig a jelen ítélet 29. pontjában említett célra tekintettel hasonló gondossági kötelezettségnek kell terhelnie a munkáltatót a héairányelv 203. cikke keretében munkavállalójával szemben, különösen akkor, ha e munkavállalót azzal bízzák meg, hogy a munkáltató nevében és javára héát feltüntető számlákat állítson ki. Ennek megfelelően az ilyen, héaalany munkáltatót nem lehet jóhiszeműnek tekinteni, ha nem tanúsított észszerűen elvárható gondosságot annak érdekében, hogy munkavállalója cselekményeit ellenőrizze, és ezáltal elkerülje, hogy ez utóbbi a héaalanyként való azonosításával kapcsolatos adatait arra használhassa fel, hogy csalás céljából hamis számlákat állítson ki. Egy ilyen helyzetben munkavállalójának csalárd cselekményei felróhatóak a munkáltatónak, ezért ez utóbbit kell annak a személynek tekinteni, aki e 203. cikk értelmében héát tüntetett fel a vitatott számlákon.
- 36 Ezért ilyen körülmények között az adóhatóság vagy az eljáró bíróság feladata, hogy átfogóan értékelje a releváns körülmények összességét annak meghatározása érdekében, hogy az az adóalany, akinek a héaalanyként való azonosításával kapcsolatos adatait csalás céljából hamis számlák kiállítása érdekében bitorolta, az e munkavállaló cselekményeinek ellenőrzése során észszerűen elvárható gondosságot tanúsított-e. Ha ez nem történt meg, a héairányelv 203. cikke értelmében ez az adóalany köteles megfizetni az e számlákon feltüntetett héát.
- 37 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 203. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben egy héaalany munkavállalója héát feltüntető hamis számlát állított ki munkáltatója mint adóalany személyazonosságát felhasználva, ez utóbbi tudta és hozzájárulása nélkül, e munkavállalót kell tekinteni az e 203. cikk értelmében vett olyan személynek, aki héát tüntet fel, kivéve, ha ez az adóalany nem tanúsított észszerűen elvárható gondosságot az említett munkavállaló cselekményeinek ellenőrzése érdekében.

A költségekről

- 38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 203. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

amennyiben a hozzáadottérték-adó (héta) alanyának munkavállalója héát feltüntető hamis számlát állított ki munkáltatója mint adóalany személyazonosságát felhasználva, ez utóbbi tudta és hozzájárulása nélkül, e munkavállalót kell tekinteni az e 203. cikk értelmében vett olyan személynek, aki héát tüntet fel, kivéve, ha ez az adóalany nem tanúsított észszerűen elvárható gondosságot az említett munkavállaló cselekményeinek ellenőrzése érdekében.

Aláírások